లాల్ మండి

వర్సెస్

ది స్టేట్ ఆఫ్ వెస్ట్ బెంగాల్

ఏప్రిల్ 4, 1995

[DR. A.S. ఆనంద్ మరియు M.K. ముఖర్జీ, న్యాయమూర్తులు.]

ఇండియన్ పీనల్ కోడ్ 1860 – సెక్షన్ 302 – క్రిమినల్ అప్పీల్ – అప్పీల్ కోర్టు ద్వారా సాక్ష్యాల అంచనా – స్వతంత్ర నిర్ధారణకు రావడానికి అప్పీలేట్ కోర్టు సాక్ష్యాలను తప్పక మెచ్చుకోవాలి – సాక్ష్యం యొక్క ప్రశంసపై, నిందితులకు సహేతుకమైన సందేహాల ప్రయోజనం కల్పించాలి – రెండు అభిప్రాయాలు సాధ్యమే.

భారత రాజ్యాంగం – ఆర్టికల్ 136 – సాక్ష్యాధారాల యొక్క పునర్విమర్శ కింద – కోర్టు సాధారణంగా సాక్ష్యాలను తిరిగి అంచనా వేయదు కానీ కొన్ని సందర్భాలలో న్యాయపరమైన మనస్సాక్షిని సంతృప్తి పరచడానికి రికార్డులో ఉన్న సాక్ష్యాన్ని విశ్లేషించవచ్చు.

సెక్షన్ 302/34 IPC మరియు సెక్షన్ 201 IPC కింద అప్పీలుదారుని, సెషన్స్ జడ్జి దోషిగా నిర్ధారించి శిక్ష విధించారు. అప్పీలుపై, రికార్డులో ఉన్న సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా హైకోర్టు అప్పీల్‌ను కొట్టివేసింది, సెషన్స్ జడ్జికి తన ముందు నిలదీసే సాక్షుల ప్రవర్తన మరియు ప్రవర్తనను చూసే అవకాశం ఉంది మరియు సాక్ష్యం యొక్క మదింపుపై రెండు అభిప్రాయాలు సాధ్యమైనప్పటికీ, అతని సాక్ష్యం యొక్క అంచనాను అప్పీల్ కోర్టు ద్వారా భర్తీ చేయడం సాధ్యం కాదు. అందువల్ల, S.L.P ద్వారా ప్రస్తుత అప్పీల్.

సెక్షన్ 302/34 IPC మరియు 201 IPC కింద నేరాలకు అప్పీలుదారు యొక్క శిక్షను పక్కన పెట్టడం మరియు ఈ కోర్ట్ సెక్షన్ 325/34 IPC, కింద నేరం చేసినందుకు అతన్ని దోషిగా నిర్ధారించడం.

తీర్పు: 1. ట్రయల్ కోర్ట్ ద్వారా వచ్చిన తీర్మానాలకు అప్పీలేట్ కోర్టు ప్రతి సహేతుకమైన విలువను ఇవ్వవచ్చు, అయితే అప్పీలేట్ కోర్టు విధిగా కట్టుబడి ఉంటుందని గుర్తుంచుకోవాలి, ట్రయల్ కోర్టు మాదిరిగానే, సాక్ష్యాలను బాహ్యంగా మరియు అంతర్గతంగా పరీక్షించడానికి మరియు ట్రయల్ కోర్టు వలె పూర్తిగా పరిగణించడానికి, దోషి యొక్క క్విల్ట్ (quilt) లేదా అమాయకత్వానికి సంబంధించి స్వతంత్ర అన్వేషణకు చేరుకోవడానికి రికార్డులో అందుబాటులో ఉన్న అన్ని పరిస్థితులను

విచారణ న్యాయస్థానం వలె సమగ్రంగా పరిగణించటానికి అప్పీలేట్ కోర్టు కట్టుబడి ఉందని గుర్తుంచుకోవాలి. అప్పీలేట్ కోర్టు తన ముఖ్యమైన విధుల్లో ఒక దానిని నిర్వర్తించడంలో విఫలమైనది, రికార్డులో ఉన్న సాక్ష్యాన్ని మెచ్చుకోవడంలో విఫలమైతే మరియు అటువంటి సాక్ష్యం యొక్క మదింపు ఆధారంగా స్వతంత్ర అన్వేషణకు చేరుకుంటారు. హైకోర్టు అలా చేయడంలో విఫలమైంది మరియు దాని అభిప్రాయం చాలా తప్పుగా ఉంది. [138-B, C]

2. అయినప్పటికీ, అప్పీలేట్ కోర్టు అధికారాలు, నిర్దోషిగా విడుదలకు వ్యతిరేకంగా అప్పీల్‌ను విచారిస్తున్నప్పుడు మరియు నేరారోపణకు వ్యతిరేకంగా అప్పీల్ సమానంగా విస్తృతంగా ఉంటుంది, కానీ నిర్దోషిగా విడుదల చేసే ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా అప్పీల్‌తో వ్యవహరించేటప్పుడు దానితో కూడిన పరిగణనలు మరియు నేరారోపణకు వ్యతిరేకంగా చేసిన అప్పీల్‌లో విభిన్నమైనవి మరియు వేరుగా ఉంటాయి. ఒక నిందితుడి నిర్దోషిత్వం యొక్క ఊహ అతనిని నిర్దోషిగా విడుదల చేయబడినప్పుడు అది బలపడుతుంది, ఇది అతని నేరారోపణపై అందుబాటులో కాదు. [137-H, 138-A-B]

తోటా సింగ్ v. స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్, AIR (1987) SC 1083, విశిష్టమైనది.

3.1 దిగువ కోర్టులు పరిగణించిన సాక్ష్యాన్ని, ఈ కోర్టు సాధారణంగా పునఃపరిశీలించనప్పటికీ, స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా అప్పీల్‌లో, అయితే హైకోర్టు సాక్ష్యాధారాల పరిశీలన సరైనది కానందున, రికార్డులో ఉన్న ఆధారాలను విశ్లేషించవచ్చు. [138-D]

3.2 రికార్డులోని సాక్ష్యం నేరాలకు అప్పీలుదారుని దోషిగా సెక్షన్ 307/34 IPC మరియు సెక్షన్ 201 IPC కింద నిర్ధారించడం లేదు. [139-E]

క్రిమినల్ అప్పీలేట్ జ్యూరిస్డిక్షన్: క్రిమినల్ అప్పీల్ నం.745/1991.

Crl.A.No.172/1986 లో కలకత్తా హైకోర్టు 31.07.1990 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ఈ అప్పీలు.

కె.వి. విశ్వనాథన్ మరియు కె.వి. వెంకటరామన్, అప్పీలుదారు కోసం.

తపస్ రే, J.R. దాస్ మరియు D.K. సిన్హా, ప్రతివాది కోసం.

కోర్టు ద్వారా తీర్పు వెలువరించినవారు

DR. ఆనంద్, న్యాయమూర్తి. అప్పీలుదారుతో పాటు పరారీలో ఉన్న నలుగురు నిందితులు మాన్ సింగ్, బాబు లాల్, అర్జున్ మరియు గణేష్ అల్లుడు దుల్లెన్ మద్ది, PW2 భార్య, హత్యకు పాల్పడ్డారని ముర్క మద్ది 31.08.1982 రాత్రి సుమారు 8.00 గంటలకు, అభియోగ పత్రం సమర్పించారు. మృతురాలికి గాయాలు చేసిన తర్వాత, నేరస్థులను చట్టపరమైన పరిణామాల నుండి

తప్పించాలనే ఉద్దేశ్యంతో దుండగులు ఆమె మృతదేహాన్ని పూడ్చిపెట్టారని ప్రాసిక్యూషన్ ఆరోపించింది. అదనపు సెషన్స్ జడ్జి, బుర్ద్వాన్ నేరాలకు అప్పీలుదారుని సెక్షన్ 302/34 IPC మరియు సెక్షన్ 201 IPC కింద మరియు అతనికి జీవిత ఖైదు మరియు సెక్షన్ 302/34 IPC మరియు RI కింద నేరానికి రూ. 5,000 జరిమానా 5 సంవత్సరాల పాటు మరియు సెక్షన్ 201 IPC కింద నేరానికి రూ.2,000 జరిమానా విధిస్తూ దోషిగా నిర్ధారించారు. అయితే, ముఖ్యమైన వాక్యాలు (substantive sentences) ఏకకాలంలో అమలు చేయాలని నిర్దేశించారు. ఆయన కలకత్తా హైకోర్టులో, నేరం మరియు శిక్షకు వ్యతిరేకంగా చేసిన అప్పీలు 31.07.1990న విఫలమైనది. అందువల్ల, ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా ఈ అప్పీల్.

అప్పీలుదారుపై ప్రాసిక్యూషన్ కేసు ఏమిటంటే, బుర్ద్వాన్ జిల్లాలోని **ధుప్పిందంగా** గ్రామస్థులు మరణించిన వ్యక్తి మంత్రగత్తె అనే భావనలో ఉన్నారు మరియు పరారీలో ఉన్న నిందితులలో ఒకరైన మాన్ సింగ్ యొక్క పసికందు మరణానికి కారణమయ్యారు. 31.08.1982న రాత్రి 8.00 గంటలకు P.W.2 ముర్క మద్ది, సీతారాం మద్ది, P.W.8 తో సహా అతని ముగ్గురు కుమారులు, అతని భార్య దుల్లోన్ మద్ది (మరణించిన) తో పాటు ఒక కుమార్తె తమ ఇంటిలో కూర్చున్నట్లు ఆరోపణలు ఉన్నాయి. మాన్ సింగ్ మరొక వ్యక్తి మరియు బాబు లాల్ (పరారీలో ఉన్న నిందితుడు)తో కలిసి వారి ఇంట్లోకి ప్రవేశించి, PW2 మరియు అతని భార్య దుల్లోన్ ను కొట్టి, ఆపై ఆమెను మాన్ సింగ్ ఇంటికి లాగారు. దుల్లోన్ పై ఆమె ఇంట్లో దాడి జరుగుతుండగా, PW2 మరియు PW8 పారిపోయారు. అప్పీలుదారు మరియు పరారీలో ఉన్న నిందితుల్లో ఒకరు మాన్ సింగ్ ఇంట్లో ఉన్నారు మరియు వీరంతా మాన్ సింగ్ ఇంట్లో మరణించిన వారిపై దాడి చేయడంలో పాల్గొన్నారు. PW2 మరియు PW8 పోలీస్ స్టేషన్‌కి వెళ్లి 01.09.1982న సుమారు 10:30 గంటలకు రిపోర్ట్ ఇచ్చారు. స్టేషన్ హౌస్ ఆఫీసర్, PW10 ద్వారా సాధారణ డైరీలో నివేదిక Ex-7 గా నమోదు చేయబడింది. అయితే ఈ ప్రకటన నిగూఢంగా ఉంది. నిందితుల పేర్లను కూడా వెల్లడించలేదు. తదనంతరం, PW14 దర్యాప్తు చేపట్టినప్పుడు, అతను PW2 యొక్క స్టేట్‌మెంట్‌ను 01.09.1982న సుమారు 12:35 గంటలకు రికార్డ్ చేసారు మరియు ఆ ప్రకటన ఆధారంగా, అధికారిక FIR నమోదు చేయబడింది. 02.09.1982న SI ద్వారా ఎగ్జిక్యూటివ్ మెజిస్ట్రేట్ సమక్షములో దుల్లోన్ (మరణించిన) మృతదేహాన్ని వెలికితీసి విచారణ ప్రక్రియలు జరిగాయి. మృతదేహాన్ని పోస్టుమార్టం నిమిత్తం తరలించారు. విచారణలో మాన్‌సింగ్, గణేష్‌ల ఇంటి నుంచి దుల్లోన్‌పై దాడికి పాల్పడినట్లు చెబుతున్న లాఠీలను SI స్వాధీనం చేసుకున్నారు.

ట్రయల్ కోర్టు ముందు, అప్పీలుదారు తరపున P.W.8, మృతుని కుమారుడు సీతారాం మరియు P.W.2 మృతురాలి భర్త ప్రత్యక్ష సాక్షులుగా ఉన్నారని మరియు వారు P.W.10కి Ex.7

చేసిన స్టేట్‌మెంట్‌ను చూసినట్లుగా సమర్పించారు. సాధారణ డైరీలో నమోదు చేయబడినది అంత రహస్యంగా ఉండేది కాదు మరియు అప్పీలుదారు పేరు మరియు ఇతరులు, వారు దానిలోవారికి తెలిసిన ఒక ప్రస్తావనను కనుగొన్నారు, తన భార్యను తన ఇంటి నుండి బలవంతంగా ఈడ్చుకెళ్లకుండా కాపాడేందుకు ఎలాంటి ప్రయత్నాలు చేయని మృతుని భర్త అయిన ముర్క మద్ది, P.W.2 ప్రవర్తన కూడా సంఘటన సమయంలో అతని ఉనికిపై సందేహాన్ని కలిగిస్తుందని కూడా సమర్పించబడింది. రెండు సమర్పణలను ట్రయల్ కోర్టు మా అభిప్రాయంలో సరిగ్గా మేము అంగీకరించే సహేతుకమైన కారణాల వల్ల తిరస్కరించింది.

హైకోర్టు అప్పీల్‌ను కొట్టివేసింది మరియు అప్పీలుదారు యొక్క నేరాన్ని మరియు శిక్షను నిర్ధారించింది. అయితే, హైకోర్టు వ్యవహరించిన తీరు ఈ అప్పీల్‌పై ఆశించదగినదే. హైకోర్టు సాక్ష్యాధారాలను తక్కువగా చర్చించలేదు మరియు ప్రాసిక్యూషన్ కేసు యొక్క కథనం తర్వాత గమనించబడింది:

> "సెషన్స్ జడ్జికి తన ముందు నిలదీసే సాక్షుల ప్రవర్తన మరియు కండక్ట్ ను చూసే అవకాశం ఉంది. మరియు వాస్తవాలలో సాక్ష్యం యొక్క అతని అంచనా మరియు పరిస్థితులు వక్రబుద్ధి లేదా అశాస్త్రీయమైనవి లేదా చట్టవిరుద్ధమైనవిగా విస్మరించబడవు. అలాంటప్పుడు ఈ కోర్టు యొక్క అప్పీల్ సెషన్స్ జడ్జి యొక్క నిర్ధారణలను దాని స్వంతదానితో భర్తీ చేయదు, ఎందుకంటే సాక్ష్యాధారాలను వేరొక కోణం నుండి లేదా అదే కోణం నుండి అంచనా వేయడంపై భిన్నమైన నిర్ధారణకు రావచ్చు. కాబట్టి, వీటన్నింటిని పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, నిందితుడి నేరాన్ని సెషన్స్ జడ్జి చేసిన నిర్ధారణల నుండి వైదొలగడానికి మాకు ఎటువంటి కారణం కనిపించడం లేదు. *టోటా సింగ్ v స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్, AIR (1987) SC 1083*లో, అయితే ఈ కేసు అప్పీల్‌లో నిర్దోషిగా విడుదలయ్యే ఉత్తర్వుతో వ్యవహరించింది, సుప్రీం కోర్ట్ చెప్పిన నిర్ణయంలో నిర్దేశించిన సూత్రం నేరారోపణ క్రమానికి కూడా వర్తించవచ్చు. కేసులో రుజువు చేయబడిన సాక్ష్యాధారాల మదింపుపై రెండు అభిప్రాయాలు సాధ్యమేనని మరియు న్యాయస్థానం దిగువ ఆమోదయోగ్యమైన అభిప్రాయాన్ని తీసుకున్న పక్షంలో, అప్పీలేట్ కోర్టు నిర్దోషిగా ప్రకటించబడినా కూడా చట్టపరంగా జోక్యం చేసుకోదు. సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవడంపై దిగువ కోర్టు తీసుకున్న అభిప్రాయం తప్పు అని అభిప్రాయపడ్డారు.

కనీసం చెప్పాలంటే, హైకోర్టు విధానం పూర్తిగా తప్పు. శిక్షకు వ్యతిరేకంగా చేసిన అప్పీల్‌లో, అప్పీలేట్ కోర్ట్ రికార్డులో ఉన్న సాక్ష్యాలను అభినందిస్తున్న బాధ్యతను కలిగి ఉండాలి మరియు సాక్ష్యం యొక్క మదింపుపై రెండు అభిప్రాయాలు సాధ్యమైతే, సహేతుకమైన సందేహం యొక్క ప్రయోజనం

నిందితుడికి ఇవ్వాలి. ట్రయల్ కోర్టు సాక్ష్యాధారాలను నమ్మదగినదిగా గుర్తించిన నేరారోపణ ఉత్తర్వుపై "అపిలేట్ కోర్టు చట్టపరంగా జోక్యం చేసుకోదు" అని సూచించడం సరికాదు. మరియు సాక్ష్యం యొక్క పునఃమూల్యాంకనంపై అది వేరొక నిర్ధారణకు వచ్చినట్లయితే సెషన్స్ జడ్జి యొక్క ఫలితాలను తనకు తానుగా భర్తీ చేయలేదు. నిర్దోషికి వ్యతిరేకంగా అప్పీల్ చేసిన *తోట సింగ్ కేసులో* చేసిన పరిశీలన తప్పుగా అర్థం చేసుకోబడింది మరియు యాంత్రికంగా అన్వయించబడింది. అయితే, అప్పీలేట్ కోర్టు అధికారాలు, అప్పీల్‌ను విచారిస్తున్నప్పుడు నిర్దోషిగా విడుదలకు వ్యతిరేకంగా మరియు నేరారోపణకు వ్యతిరేకంగా అప్పీల్ సమానంగా విస్తృతంగా ఉంటుంది కానీ నిర్దోషిగా విడుదల చేసే ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా అప్పీల్‌తో వ్యవహరించేటప్పుడు దానితో కూడిన పరిగణనలు మరియు నేరారోపణకు వ్యతిరేకంగా చేసిన అప్పీల్‌లో విభిన్నమైనవి మరియు వేరుగా ఉంటాయి. నిందితుడి నిర్దోషిత్వానికి సంబంధించిన ఊహ అతనిని నిర్దోషిగా విడుదల చేసిన తర్వాత బలపడుతుంది. ట్రయల్ కోర్టు ద్వారా వచ్చిన తీర్మానాలకు అప్పీలేట్ కోర్టు ప్రతి సహేతుకమైన విలువను ఇవ్వవచ్చు, అయితే ట్రయల్ కోర్టు మాదిరిగానే, సాక్ష్యాలను బాహ్యంగా మరియు అంతర్గతంగా పరీక్షించడానికి మరియు రికార్డులో అందుబాటులో ఉన్న అన్ని పరిస్థితులు దోషి యొక్క అపరాధం లేదా అమాయకత్వానికి సంబంధించి స్వతంత్ర నిర్ధారణకు చేరుకోవడానికి ట్రయల్ కోర్టు వలె పూర్తిగా పరిగణించడానికి, అప్పీల్ కోర్టు కూడా విధిగా కట్టుబడి ఉంటుందని గుర్తుంచుకోవాలి. అప్పీలేట్ కోర్ట్ తన ముఖ్యమైన విధుల్లో ఒక దానిని నిర్వర్తించడంలో విఫలమైనది, రికార్డులో ఉన్న సాక్ష్యాన్ని మెచ్చుకోవడంలో అది విఫలమైతే మరియు అటువంటి సాక్ష్యం యొక్క మదింపు ఆధారంగా ఒక స్వతంత్ర అన్వేషణకు చేరుకుంటుంది. హైకోర్టు అలా చేయడంలో విఫలమైనది మరియు దాని అభిప్రాయం చాలా తప్పుగా ఉంది. ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్‌లో దిగువన ఉన్న రెండు కోర్టులు పరిగణించిన సాక్ష్యాన్ని ఈ కోర్టు సాధారణంగా పునఃపరిశీలించనప్పటికీ, కానీ హైకోర్టు సాక్ష్యాధారాల పరిశీలన సరైనది కానందున, పార్టీల న్యాయవాది సహాయంతో రికార్డులో ఉన్న సాక్ష్యాలను మేమే విశ్లేషించుకున్నాము.

సాక్ష్యాధారాల యొక్క మా స్వతంత్ర విశ్లేషణ ప్రకారం, మరణించిన దుల్లోన్ ను మాన్ సింగ్ ఇంటికి తీసుకురాబడినప్పుడు అప్పీలుదారు ఇంట్లోనే ఉన్నా మరియు మాన్ సింగ్ ఇంట్లో మృతురాలికి కిక్ కూడా ఇచ్చాడు. అయితే, ప్రశ్న ఏమిటంటే, అప్పీలుదారు చేసిన నేరం ఏమిటి? దీనికి సంబంధించి, P.W.8 యొక్క ప్రకటన, తనకు అప్పీలుదారు గురించి తెలుసునని మరియు సంఘటన జరిగిన సమయంలో అతని తల్లిని మాన్ సింగ్ మరియు గణేష్ అల్లుడు ఈడ్చుకెళ్లిన తర్వాత అతను దూరంగా నిలబడి చూశా . అయితే అప్పీలుదారు ఆ సంఘటనలో ఎలాంటి పాలుపంచుకోలేదని, ప్రత్యేకించి మాన్ సింగ్ లేదా పరారీలో ఉన్న ఇతర సహ నిందితులతో

అప్పీలుదారుకు ఎలాంటి సంబంధం లేదని ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షులు అంగీకరించినప్పుడు చాలా ప్రాముఖ్యతని సంతరించుకున్నది.

P.W.5 ప్రకారం, అప్పీలుదారు చనిపోయిన వ్యక్తిని ఒకసారి తన్నాడు. ఈ సాక్షి అప్పీలుదారుకు మరే ఇతర పాత్రను ఆపాదించలేదు. అయితే, మృతురాలిని తన్నడమే కాకుండా, అప్పీలుదారు ఆమెకు ఒక లాఠీ దెబ్బ కూడా కొట్టరని PW8 నిలదీసారు. PW8 యొక్క వాంగ్మూలంలోని ఈ భాగం మరే ఇతర సాక్షి నుండి ధృవీకరణ పొందలేదు. ఫిర్యాదు చేసిన పార్టీ మరియు అప్పీలుదారు మధ్య సత్సంబంధాలు లేవని అంగీకరించారు. PW8 అంగీకరించారు, అప్పీలుదారు యొక్క అన్నయ్య వివాహం సందర్భంగా వివాహ విందును బహిష్కరించడమే కాకుండా ఆ విందుకు మరికొందరు వ్యక్తులను హాజరుకాకుండా కూడా నిషేధించారు. అతని క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్‌లో, PW8 తనకు అప్పీలుదారుతో శత్రుత్వం ఉందని అంగీకరించారు. అందువల్ల, PW8 అప్పీలుదారు పాత్రను అతిశయోక్తి చేసి, లాఠీ దెబ్బకు అతనికి కూడా ఆపాదించే అవకాశాన్ని తోసిపుచ్చలేము. మరణించిన వ్యక్తిని మాన్ సింగ్ ఇంటి నుండి నది వైపుకు లాగడం సంబంధించి PW2, PW5 లేదా PW8 ద్వారా అప్పీలుదారుకు ఎటువంటి పాత్ర ఆపాదించబడలేదు. మళ్ళీ, చనిపోయిన వ్యక్తిని నది ఒడ్డున ఖననం చేసినప్పుడు అప్పీలుదారుకు ఎటువంటి పార్ట్ ఆపాదించబడలేదు, పరారీలో ఉన్న సహ నిందితుడు బాబూ లాల్, ఆ ప్రదేశాన్ని పోలీసులకు సూచించాడు. ఇన్ని పరిస్థితుల నేపథ్యంలో, మా అభిప్రాయం ప్రకారం, మరణించిన వ్యక్తి మరణానికి కారణమైన లేదా నేరాన్ని పరీక్షించడానికి సాక్ష్యాలను నాశనం చేయడంలో పరారీలో ఉన్న సహ నిందితులతో అప్పీలుదారు ఉమ్మడి ఉద్దేశాన్ని పంచుకున్నారని భావించడం సురక్షితం కాదు.

స్థిరంగా ఉద్భవించే ఏకైక సాక్ష్యం, PW2, PW5 మరియు PW8 యొక్క వాంగ్మూలం ప్రకారం, అప్పీలుదారు మాన్ సింగ్ ఇంట్లో మరణించిన వ్యక్తిని తన్నారు. పోసుమార్టం నివేదిక ప్రకారం, మృతుడికి నాలుగు కోసిన గాయాలు (incised wounds) మాత్రమే కాకుండా, గాయాలు మరియు పక్కటెముకల పగులు కూడా ఉన్నాయి. మరణించిన వ్యక్తి యొక్క పక్కటెముకల పగులు అప్పీలుదారు మరియు అతని సహ నిందితులకు ఆపాదించబడింది. ఆ విధంగా, అప్పీలుదారు, సెక్షన్ 325/34 IPC కింద మాత్రమే నేరం యొక్క ఒక బాధ్యతతో కట్టబడవచ్చు. సెక్షన్ 302/34 IPC మరియు సెక్షన్ 201 IPC కింద రికార్డులో ఉన్న సాక్ష్యం నేరాలకు అప్పీలుదారుని దోషిగా నిర్ధారించడం లేదు. తదనుగుణంగా మేము అతని నేరాన్ని మరియు నేరాలకు సెక్షన్ 302/34 IPC మరియు 201 IPC కింద శిక్షను పక్కన పెట్టాము మరియు బదులుగా సెక్షన్ 325/34 IPC కింద అతనిని నేరానికి పాల్పడినట్లు గుర్తించి, అతను ఇప్పటికే అనుభవిస్తున్న కాలానికి కఠిన కారాగార శిక్షను అనుభవించవలసి ఉంటుంది. ఈ అప్పీల్, పైన గమనించిన విధంగా పరిమిత స్థాయిలో

మాత్రమే సాధ్యమవుతుంది. ఏదైనా ఇతర కేసులో అవసరం లేకుంటే అప్పీలుదారుని కస్టడీ నుండి వెంటనే విడుదల చేయాలి.

పిటిషన్ పరిష్కరించబడింది.